

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 30 października 1989 r.

Nr 57

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 337 — z dnia 16 października 1989 r. w sprawie uchylenia przepisów wykonawczych dotyczących kredytów i oprocentowania kredytów udzielanych osobom prawnym i fizycznym na działalność w zakresie produkcji rolnej 855
- 338 — z dnia 25 października 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wysokości odsetek ustawowych i maksymalnych 855
- 339 — z dnia 28 października 1989 r. zmieniające rozporządzenia w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin 856

ROZPORZĄDZENIA:

- 340 — Ministra Finansów z dnia 12 października 1989 r. w sprawie zwolnienia osób prawnych kościołów i innych związków wyznaniowych od podatków obrotowego i dochodowego 856
- 341 — Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 3 października 1989 r. w sprawie obowiązku zgłaszania oraz zwalczania enzoptycznej białaczki bydła 857
- 342 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 października 1989 r. w sprawie wysokości zryczałtowanej równowartości kosztów postępowania w sprawach z oskarżenia prywatnego 858
- 343 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 października 1989 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w postępowaniu przed organami wymiaru sprawiedliwości 858
- 344 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 25 września 1989 r. w sprawie bezpłatnego wydawania z aptek otwartych leków przeciwnowotworowych 862

OBWIESZCZENIE

- 345 — Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 września 1989 r. o utracie mocy obowiązującej niektórych przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych 862

337

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 października 1989 r.

w sprawie uchylenia przepisów wykonawczych dotyczących kredytów i oprocentowania kredytów udzielanych osobom prawnym i fizycznym na działalność w zakresie produkcji rolnej.

Na podstawie art. 121 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 4, poz. 21 i Nr 54, poz. 320) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56, z 1983 r. Nr 71, poz. 318 i z

1987 r. Nr 33, poz. 181), dotyczące kredytów i oprocentowania kredytów udzielanych osobom prawnym i fizycznym na działalność w zakresie produkcji rolnej.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

338

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 października 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wysokości odsetek ustawowych i maksymalnych.

Na podstawie art. 359 § 3 Kodeksu cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 marca 1989 r. w sprawie określenia wysokości odsetek usta-

wowych i maksymalnych (Dz. U. Nr 16, poz. 84 i Nr 41, poz. 225) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule wyrazy „i maksymalnych” skreśla się,
- 2) § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Wysokość odsetek ustawowych od sumy pieniężnej wyrażonej w:
1) pieniądzu polskim ustala się na 120% w stosunku rocznym,

2) walucie obcej ustala się na 8% w stosunku rocznym.”,

3) § 2 skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

339

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 października 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin.

Na podstawie art. 9, art. 43 ust. 2, art. 46 i 61 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133 i Nr 35, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1988 r. Nr 2,

poz. 10 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 29 i Nr 50, poz. 290) w § 26 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ogłasza w Dzienniku Urzędowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski”, wysokość składek.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

340

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 października 1989 r.

w sprawie zwolnienia osób prawnych kościołów i innych związków wyznaniowych od podatków obrotowego i dochodowego.

Na podstawie art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12), art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 191, z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i z 1989 r. Nr 3, poz. 12) oraz art. 38 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do osób prawnych kościołów i innych związków wyznaniowych, określonych:

- 1) w art. 6—10 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 29, poz. 154),
- 2) w ustawach, o których mowa w art. 8 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. Nr 29, poz. 155),
- 3) w statutach stanowiących podstawę wpisu do rejestru

kościół i innych związków wyznaniowych przewidzianego w art. 30 ustawy wymienionej w pkt 2, zwanych dalej „wyznaniowymi jednostkami organizacyjnymi”.

2. Rozporządzenie stosuje się również do:

- 1) spółek, których udziałowcami są wyznaniowe jednostki organizacyjne lub wyznaczone przez nie osoby duchowne,
- 2) organizacyjnie wyodrębnionych wyznaniowych jednostek organizacyjnych uznanych przez izby skarbowe, na podstawie art. 55 ust. 8 ustawy wymienionej w ust. 1 pkt 1, za odrębne podmioty podatkowe.

§ 2. Zwalnia się od podatku obrotowego przychody wyznaniowych jednostek organizacyjnych, uzyskane:

- 1) ze sprzedaży wydawnictw religijnych i dewocjonałów prowadzonej w obrębie obiektów sakralnych,
- 2) ze sprzedaży wydawanego w języku polskim miesięcznika „L'Osservatore Romano”.

Warunkiem zwolnienia jest przeznaczenie w całości dochodu uzyskanego z tej sprzedaży na cele określone w § 4 ust. 1.

§ 3. Zgodnie z art. 55 ust. 2 ustawy wymienionej w § 1 ust. 1 pkt 1 oraz z art. 13 ust. 5 ustawy wymienionej w § 1 ust. 1 pkt 2 wolne są od podatku dochodowego przychody wyznaniowych jednostek organizacyjnych ze swojej działalności niegospodarczej.

§ 4. 1. Zgodnie z art. 55 ust. 3 ustawy wymienionej w § 1 ust. 1 pkt 1 oraz z art. 13 ust. 5 ustawy wymienionej w § 1 ust. 1 pkt 2 zwalnia się od podatku dochodowego dochody z działalności gospodarczej prowadzonej przez wyznaniowe jednostki organizacyjne oraz spółki, których udziałowcami są wyłącznie te jednostki, w części, w jakiej zostały one przeznaczone w roku podatkowym lub w roku po nim następującym na cele kultowe, oświatowo-wychowawcze, naukowe, kulturalne, działalności charytatywno-opiekuńczej, punkty katechetyczne, konserwację zabytków oraz na inwestycje sakralne, a także inwestycje kościelne, których przedmiotem są punkty katechetyczne i zakłady charytatywno-opiekuńcze, jak również remonty tych obiektów.

2. Zwolnienie określone w ust. 1 stosuje się również do dochodów uzyskanych w okresie do dnia 23 maja 1991 r. przez spółki, których udziałowcami są wyłącznie osoby duchowne wyznaczone przez wyznaniowe jednostki organizacyjne.

§ 5. Zgodnie z art. 55 ust. 2 ustawy wymienionej w § 1 ust. 1 pkt 1 oraz z art. 13 ust. 2 ustawy wymienionej w § 1 ust. 1 pkt 2 wyznaniowe jednostki organiza-

cyjne nie mają obowiązku prowadzenia ksiąg rachunkowych obejmujących przychody z działalności niegospodarczej oraz składania organom podatkowym zeznań i deklaracji podatkowych dotyczących tych przychodów, jak i celów, na jakie te przychody wydatkowano.

§ 6. 1. Wyznaniowe jednostki organizacyjne prowadzące działalność gospodarczą obowiązane są prowadzić dotyczące tej działalności księgi handlowe lub podatkowe księgi przychodów i rozchodów według zasad określonych w przepisach o tych księgach.

2. W księgach, o których mowa w ust. 1, wykazywać należy wszystkie wpłaty wyznaniowej jednostki organizacyjnej dotyczące tej działalności i wypłaty na rzecz tej jednostki.

§ 7. W celu skorzystania z prawa do zwolnienia od podatku dochodowego, o którym mowa w § 4, w deklaracjach na zaliczki oraz w zeznaniach podatkowych składanych urzędowi skarbowym podmioty podatkowe obowiązane są podać wysokość dochodów przeznaczonych na cele, o których mowa w tym paragrafie.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 19 października 1982 r. w sprawie zasad zwalniania kościołów i związków wyznaniowych oraz ich jednostek organizacyjnych od podatków obrotowego i dochodowego (Dz. U. Nr 35, poz. 233 i z 1988 r. Nr 25, poz. 178).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepis § 5 stosuje się od roku podatkowego 1989.

Minister Finansów: w z. M. Dąbrowski

341

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA, LEŚNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 3 października 1989 r.

w sprawie obowiązku zgłaszania oraz zwalczania enzoptycznej białaczki bydła.

Na podstawie art. 6 lit. a), art. 17, art. 28, art. 29 lit. a) i art. 109 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673, Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245, z 1948 r. Nr 49, poz. 373 i z 1951 r. Nr 1, poz. 4) oraz w związku z pkt 1 części A załącznika nr 2 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1985 r. w sprawie określenia kompetencji niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej zastrzeżonych w przepisach szczególnych dla organów zniesionych (Dz. U. Nr 63, poz. 334) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Do zaraźliwych chorób zwierzęcych podlegających obowiązkowi zgłaszania oraz zwalczania włącza się enzoptyczną białaczkę bydła, zwaną dalej „białaczką”.

§ 2. W razie podejrzenia lub stwierdzenia białaczki mogą być zastosowane następujące środki:

- 1) odosobnienie, obserwowanie, rejestrowanie i znakowanie zwierząt dotkniętych białaczką,
- 2) uznanie gospodarstwa lub jego części za zamknięte dla wyprowadzania i wprowadzania doń zwierząt chorych, podejrzanych o zarazę bądź wrażliwych na nią oraz określenie sposobu zużytkowania surowców ze zwierząt dotkniętych białaczką,
- 3) zakaz obrotu w celach chowu lub hodowli bydłem dotkniętym białaczką lub podejrzany o tę chorobę,
- 4) badanie przez lekarza weterynarii zwierząt podejrzanych i wrażliwych na białaczkę oraz wykonywanie sekcji zwierząt zabitych i padłych,
- 5) pobieranie próbek części narządów i krwi zwierząt w celach rozpoznawczych,

- 6) zabijanie zwierząt dotkniętych białaczką, gdy można przypuszczać, że tylko w ten sposób zostanie opanowane rozprzestrzenianie się białaczki,
- 7) oczyszczanie i odkażanie pomieszczeń, w których przebywały zwierzęta dotknięte białaczką,
- 8) ogłaszanie o wybuchu i wygaśnięciu białaczki.

§ 3. Za bydło zabite w wyniku decyzji terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw weterynarii stopnia wojewódzkiego posiadaczowi przysługuje odszkodowanie w wysokości wartości szacunkowej zwierzęcia, pomniejszone o wartość sprzedanego mięsa.

§ 4. Uznanie białaczki za wygasłą i uchylenie zastosowanych w trybie § 2 środków może nastąpić:

- 1) w gospodarstwie lub jego części, jeżeli:
 - a) nie wykryto białaczki w okresie ostatnich 2 lat,
 - b) uzyskano dwukrotny ujemny wynik badania serologicznego, którym objęto całe pogłowie bydła w wieku powyżej 2 lat, i wykonano je w okresie ostatnich 12 miesięcy, a przerwa między badaniami nie była mniejsza niż 4 miesiące,

- c) wprowadzane bydło pochodzi z gospodarstw, w których nie stwierdzono białaczki; a zwierzęta w wieku powyżej 2 lat uzyskały ujemny wynik badania serologicznego,

2) na danym obszarze, jeżeli:

- a) równocześnie w 99,9% gospodarstw nie stwierdzono białaczki,
- b) usuwa się wszystkie zwierzęta, u których stwierdzono białaczkę.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 28 marca 1979 r. w sprawie obowiązku zgłaszania oraz zwalczania enzootycznej białaczki bydła (Dz. U. Nr 8, poz. 51).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.

Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej: *C. Janicki*

342

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 11 października 1989 r.

w sprawie wysokości zryczałtowanej równowartości kosztów postępowania w sprawach z oskarżenia prywatnego.

Na podstawie art. 544 § 2 Kodeksu postępowania karnego zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość zryczałtowanej równowartości kosztów postępowania w sprawach z oskarżenia prywatnego (art. 544 § 1 Kpk.) określa prezes sądu w granicach od 2000 do 40 000 złotych.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedli-

wości z dnia 21 listopada 1969 r. w sprawie wysokości zryczałtowanej równowartości kosztów postępowania w sprawach z oskarżenia prywatnego (Dz. U. Nr 34, poz. 286 i z 1984 r. Nr 42, poz. 221).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1989 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Bentkowski*

343

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 16 października 1989 r.

w sprawie opłat za czynności adwokackie w postępowaniu przed organami wymiaru sprawiedliwości.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. — Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 i Nr 25, poz. 187, z 1983 r. Nr 5, poz. 33 oraz z 1986 r. Nr 42, poz. 202) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Opłata za czynności adwokackie w zespole adwokackim, zwana dalej „opłatą”, obejmuje ustalone

wynagrodzenie adwokata oraz ryczałt w wysokości 90% tego wynagrodzenia.

2. Wynagrodzenie adwokata ustala się na podstawie stawek określonych w rozdziałach 2, 3 i 4.

3. Wysokość wynagrodzenia adwokata — członka zespołu adwokackiego, zwanego dalej „zespołem”, określa umowa między zespołem reprezentowanym przez kierownika zespołu a klientem.

4. Przy określaniu wysokości wynagrodzenia adwokata bierze się pod uwagę charakter i stopień złożoności sprawy, wymagany nakład pracy, a także poziom kwalifikacji zawodowych adwokata.

§ 2. 1. Opłaty należą się zespołowi za ogół czynności związanych z prowadzeniem sprawy w danej instancji bez względu na wynik sprawy.

2. W razie nie usprawiedliwionego odwołania pełnomocnictwa lub w razie zrzeczenia się pełnomocnictwa przez adwokata z winy klienta, zespołowi należą się opłaty za prowadzenie sprawy w instancji, w której odwołanie nastąpiło, oraz za prowadzenie sprawy w instancjach poprzednich, jeżeli adwokat brał w nich udział.

3. W wypadku przewidzianym w ust. 2 zespołowi należy się 50% opłaty oraz zwrot wydatków, jeżeli adwokat nie występował jeszcze w danej sprawie przed sądem albo innym organem państwowym.

4. W innym wypadku zespołowi należą się opłaty za faktycznie wykonywane czynności.

§ 3. 1. Wysokość wynagrodzenia adwokata, nie przewidzianego w rozporządzeniu, ustala kierownik zespołu, przyjmując za podstawę wynagrodzenie w sprawach o najbardziej zbliżonym charakterze.

2. Kierownik zespołu adwokackiego może w szczególnie uzasadnionych wypadkach zwolnić klienta w całości lub w części z obowiązku uiszczenia opłaty.

3. Decyzja kierownika zespołu w sprawie zwolnienia w myśl ust. 2 powinna być podjęta na piśmie.

§ 4. W razie gdy zespołowi adwokackiemu zleca sprawę do prowadzenia osoba zagraniczna, opłata za czynności adwokackie pobierana jest w wysokości odpowiedniej do stosowanej w kraju, w którym ta osoba zamieszkuje lub ma swoją siedzibę.

§ 5. Jeżeli wskutek orzeczenia instancji wyższej doszło do ponownego rozpoznania sprawy w pierwszej instancji, zespołowi należy się 75% opłaty za ponowne prowadzenie sprawy w tej instancji.

§ 6. Klient może wpłacić do kasy zespołu adwokackiego do rozliczenia kwoty na pokrycie następujących wydatków:

- 1) kosztów sądowych,
- 2) opłat skarbowych,
- 3) kosztów delegacji rozliczanych na zasadach przysługujących pracownikom za czas podróży służbowych na obszarze kraju,
- 4) kosztów przepisywania i kopiowania akt — z tytułu odpłatnego zlecenia tych czynności,
- 5) innych celowych udokumentowanych wydatków.

§ 7. 1. W razie wyjazdu adwokata do innej miejscowości w kilku sprawach, koszt przejazdu, noclegu i diety dzieli się stosunkowo.

2. W razie dokonywania czynności przez adwokata, który mieszka stale poza siedzibą zespołu, nie należą się

koszty przejazdu i noclegu oraz dieta, jeżeli czynności dokonane zostały w miejscu zamieszkania tego adwokata lub w siedzibie zespołu adwokackiego.

§ 8. Klienci zespołów uiszczają opłatę i dokonują wpłaty kwot przyjętych do rozliczenia do kasy zespołu bądź bezpośrednio, bądź za pomocą obowiązujących w obrocie sposobów uiszczania należności. Prowadzącemu sprawę adwokatowi nie wolno — pod odpowiedzialnością dyscyplinarną — pośredniczyć w dokonywaniu wpłat do zespołu i przyjmować wpłaty, chyba że uchwałą zespołu zostało mu powierzono inkaso należności na rzecz zespołu.

§ 9. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do adwokata wykonującego zawód indywidualnie lub wspólnie z innym adwokatem.

§ 10. Ryczałt, o którym mowa w § 1 ust. 1, przeznaczona się w granicach 15% na pokrycie wydatków związanych ze szkoleniem aplikantów, a w pozostałej części — na pokrycie wydatków określonych regulaminem wydanym przez Naczelną Radę Adwokacką na podstawie przepisów Prawa o adwokaturze.

Rozdział 2

Wynagrodzenie adwokata w sprawach cywilnych, ze stosunku pracy i ubezpieczeń społecznych

§ 11. 1. Wynagrodzenie adwokata ustala się od wartości przedmiotu sprawy, a w postępowaniu egzekucyjnym — od wartości egzekwowanego roszczenia, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. W razie zmiany w toku postępowania wartości stanowiącej podstawę obliczenia wynagrodzenia, bierze się pod uwagę wartość zmienioną, poczynając od instancji następnej.

2. Wynagrodzenie adwokata wynosi przy wartości przedmiotu sprawy:

- 1) do 20.000 zł — od 3.000 do 10.000 zł,
- 2) od 20.001 do 50.000 zł — od 6.000 do 20.000 zł,
- 3) od 50.001 do 100.000 zł — od 8.000 do 30.000 zł,
- 4) od 100.001 do 300.000 zł — od 10.000 do 50.000 zł,
- 5) od 300.001 do 1.000.000 zł — od 15.000 do 100.000 zł,
- 6) od 1.000.001 do 5.000.000 zł — od 20.000 do 300.000 zł,
- 7) od 5.000.001 do 15.000.000 zł — od 30.000 do 800.000 zł,
- 8) od 15.000.001 do 50.000.000 zł — od 40.000 do 2.000.000 zł,
- 9) od 50.000.001 do 100.000.000 zł — od 50.000 do 5.000.000 zł,
- 10) ponad 100.000.000 zł — od 60.000 do 10.000.000 zł.

§ 12. 1. Wynagrodzenie adwokata wynosi w sprawach:

- 1) o rozwód i unieważnienie małżeństwa — od 3.000 do 150.000 zł,
- 2) o stwierdzenie istnienia lub nieistnienia małżeństwa — od 3.000 do 120.000 zł,
- 3) o przysposobienie — od 3.000 do 50.000 zł,

- 4) o pozbawienie, ograniczenie, zawieszenie lub przywrócenie władzy rodzicielskiej oraz o odebranie dziecka — od 3.000 do 30.000 zł,
- 5) o ustalenie ojcostwa, zaprzeczenie ojcostwa, unieważnienie uznania dziecka i rozwiązanie przysposobienia — od 3.000 do 30.000 zł,
- 6) o ubezwłasnowolnienie — od 3.000 do 30.000 zł,
- 7) o uznanie za zmarłego lub stwierdzenie zgonu — od 3.000 do 30.000 zł,
- 8) o rozstrzygnięcie co do aktów stanu cywilnego — od 3.000 do 30.000 zł,
- 9) o rozstrzygnięcie w istotnych sprawach rodziny lub co do zarządu majątkiem wspólnym — od 3.000 do 50.000 zł,
- 10) o zniesienie wspólności majątkowej między małżonkami — od 3.000 do 150.000 zł,
- 11) o podział majątku wspólnego między małżonkami — stawkę obliczoną na podstawie § 11 od wartości udziału małżonka zastępowanego przez adwokata, a w wypadku zgodnego wniosku małżonków — 50% tej stawki,
- 12) o alimenty, o nakazanie wypłacenia wynagrodzenia za pracę do rąk drugiego małżonka — gdy zastępuje stronę dochodząc tych roszczeń — od 3.000 do 20.000 zł.

2. Stawki określone w ust. 1 pkt 1 obejmują również wynagrodzenie od roszczeń majątkowych, dochodzonych łącznie w sprawie, z wyjątkiem roszczeń przewidzianych w art. 58 § 2 i 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, od których pobiera się wynagrodzenie dodatkowe na zasadach ogólnych.

3. Stawki określone w ust. 1 pkt 5 obejmują w sprawach o ustalenie ojcostwa również roszczenia majątkowe strony powodowej.

§ 13. Za prowadzenie sprawy z zakresu własności i innych praw rzeczowych oraz z zakresu prawa o księgach wieczystych wynagrodzenie adwokata wynosi w sprawach:

- 1) o stwierdzenie zasiedzenia własności lub użytkownika nieruchomości — 50% stawki obliczonej na podstawie § 11 od wartości prawa,
- 2) o rozgraniczenie — od 3.000 do 100.000 zł,
- 3) dotyczących służebności — od 3.000 do 80.000 zł,
- 4) o naruszenie posiadania — od 3.000 do 130.000 zł,
- 5) o wpis w księdze wieczystej lub o założenie zbioru dokumentów albo o umorzenie hipoteki — od 3.000 do 40.000 zł,
- 6) o zniesienie współwłasności — stawkę obliczoną na podstawie § 11 od wartości udziału współwłaściciela zastąpionego przez adwokata, a w wypadku zgodnego wniosku uczestników — 50% tej stawki,
- 7) związanych z korzystaniem lub zarządaniem rzeczą wspólną — od 3.000 do 100.000 zł,
- 8) o usunięcie niezgodności między wpisem w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym — 50%

stawki obliczonej na podstawie § 11 od wartości prawa dotkniętego niezgodnością.

§ 14. Za prowadzenie spraw z zakresu prawa spadkowego wynagrodzenie adwokata wynosi w sprawach:

- 1) o zabezpieczenie spadku, dokonanie spisu inwentarza, przyjęcie i odrzucenie spadku, ogłoszenie testamentu i nakazanie jego złożenia, zarządu spadku nie objętego i wyjawienie przedmiotów spadkowych — od 3.000 do 80.000 zł,
- 2) o stwierdzenie nabycia spadku — od 3.000 do 50.000 zł, a jeżeli przedmiotem postępowania jest również ważność testamentu — od 3.000 do 200.000 zł,
- 3) o dział spadku — stawkę obliczoną na podstawie § 11 od wartości udziału spadkowego uczestnika zastępowanego przez adwokata, a w wypadku działu na zgodny wniosek uczestników postępowania — 50% tej stawki.

§ 15. Wynagrodzenie adwokata wynosi w sprawach:

- 1) o opróżnienie lokalu mieszkalnego — od 3.000 do 100.000 zł,
- 2) o opróżnienie lokalu użytkowego — od 3.000 do 150.000 zł,
- 3) o wydanie nieruchomości — od 3.000 do 250.000 zł.

§ 16. Za prowadzenie innych spraw wynagrodzenie wynosi w sprawach:

- 1) o uchylenie uchwały organu spółdzielni — od 3.000 do 150.000 zł,
- 2) o ochronę dóbr osobistych — od 3.000 do 200.000 zł,
- 3) o ochronę praw autorskich — od 4.500 do 200.000 zł,
- 4) dotyczących wynalazczości — stawkę obliczoną na podstawie § 11, jednak nie mniej niż 5.000 zł,
- 5) z zakresu postępowania nieprocesowego, nie wymienionych odrębnie — od 3.000 do 120.000 zł,
- 6) o uchylenie wyroku sądu polubownego — od 3.000 do 150.000 zł,
- 7) z zakresu postępowania upadłościowego i układowego — od 3.000 do 200.000 zł,
- 8) o uznanie orzeczeń sądów zagranicznych — od 3.000 do 150.000 zł,
- 9) egzekucyjnych — 50% stawki obliczonej na podstawie § 11 przy egzekucji z nieruchomości, a 25% tej stawki przy egzekucji innego rodzaju,
- 10) ze skargi na czynności komornika — od 3.000 do 40.000 zł,
- 11) rejestracji spółek i spółdzielni — od 3.000 do 50.000 zł oraz zmiany w rejestrze — od 1.500 do 25.000 zł.

Stawki określone w pkt 1, 2, 3 i 4 nie obejmują wynagrodzenia od roszczeń majątkowych dochodzonych łącznie w sprawie.

§ 17. Za prowadzenie sprawy w danej instancji należy się 75% opłaty, jeżeli sprawa toczyła się w postępowaniu nakazowym lub upominawczym, a nie doszło do rozprawy.

§ 18. 1. W sprawach z zakresu prawa pracy wynagrodzenie adwokata wynosi:

- 1) o nawiązanie umowy o pracę, o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, o przywrócenie do pracy lub ustalenie sposobu ustania stosunku pracy — od 2.000 do 10.000 zł,
- 2) o wynagrodzenie za pracę lub odszkodowanie inne niż wymienione w pkt 4 — 75% stawki obliczonej na podstawie § 11 od wartości wynagrodzenia lub odszkodowania będącego przedmiotem sporu,
- 3) o inne roszczenia niemajątkowe — od 2.000 do 10.000 zł,
- 4) o ustalenie wypadku przy pracy, jeżeli nie jest połączone z dochodzeniem odszkodowania lub renty — od 2.000 do 10.000 zł,
- 5) o świadczenia odszkodowawcze należne z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej — 50% stawki obliczonej na podstawie § 11 od wartości odszkodowania będącego przedmiotem sporu.

2. W sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego wynagrodzenie adwokata wynosi:

- 1) w sprawach o emeryturę lub rentę — od 2.000 do 10.000 zł,
- 2) w sprawach o dodatki do emerytury i renty oraz o zasiłki z ubezpieczenia społecznego i rodzinnego — od 2.000 do 10.000 zł.

§ 19. 1. Za prowadzenie sprawy w postępowaniu rewizyjnym należy się 50% wynagrodzenia, a jeżeli w pierwszej instancji nie prowadził sprawy ten sam adwokat — 75%, w obu wypadkach nie mniej niż 1.000 zł; za prowadzenie sprawy przed Sądem Najwyższym należy się odpowiednio 75% i 100% wynagrodzenia, nie mniej jednak niż 1.000 zł.

2. Za prowadzenie sprawy w postępowaniu zażaleniowym należy się 25% wynagrodzenia, a jeżeli w pierwszej instancji nie prowadził sprawy ten sam adwokat — 50%, nie mniej niż 1.000 zł; za prowadzenie sprawy przed Sądem Najwyższym należy się odpowiednio 50% i 75% wynagrodzenia, nie mniej jednak niż 1.000 zł.

3. Za prowadzenie przed Sądem Najwyższym spraw określonych w § 18 wynagrodzenie wynosi 100% stawek wymienionych w tym paragrafie.

§ 20. Za prowadzenie sprawy w imieniu kilku osób należy się wynagrodzenie od każdej z nich, gdy zastępowanie więcej niż jednej osoby powoduje szczególnie zwiększenie nakładu pracy.

Rozdział 3

Wynagrodzenie adwokata w sprawach karnych

§ 21. 1. Za ogół czynności w postępowaniu karnym wynagrodzenie adwokata wynosi:

- 1) w sprawach objętych dochodzeniem — od 3.000 do 50.000 zł,

2) w sprawach objętych śledztwem — od 3.000 do 70.000 zł.

2. Wynagrodzenie adwokata za obronę wynosi przed sądem:

- 1) rejonowym w postępowaniach szczególnych — od 3.000 do 100.000 zł,
- 2) rejonowym w postępowaniu zwyczajnym — od 3.000 do 150.000 zł,
- 3) wojewódzkim jako II instancją — od 3.000 do 150.000 zł,
- 4) wojewódzkim jako I instancją oraz przed Sądem Najwyższym — od 6.000 do 200.000 zł,
- 5) wojskowym jako I instancją — od 3.000 do 100.000 zł.

3. Za czynności w sprawie o wznowienie postępowania oraz w sprawie o podjęcie postępowania warunkowo umorzono wynagrodzenie adwokata wynosi od 3.000 do 80.000 zł.

4. Za obronę w sprawach o wydanie wyroku łącznego przed sądem rejonowym i wojewódzkim wynagrodzenie adwokata wynosi od 3.000 do 50.000 zł.

5. Za zastępstwa w sprawach o odszkodowanie za niesłuszne skazanie lub aresztowanie wynagrodzenie adwokata oblicza się od wartości przedmiotu sprawy według zasad przewidzianych w rozdziale 2.

6. Przepisy ust. 1—5 mają odpowiednie zastosowanie do wynagrodzenia na rzecz zespołu za czynności adwokata w charakterze pełnomocnika powoda cywilnego, pokrzywdzonego (pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego) lub oskarżyciela prywatnego.

§ 22. Za obronę przed sądem w postępowaniu wykonawczym wynagrodzenie adwokata wynosi w sprawach:

- 1) o odroczenie lub przerwę wykonywania kary — od 2.000 do 20.000 zł,
- 2) o wykonanie warunkowo zawieszonej kary — od 2.000 do 20.000 zł,
- 3) o warunkowe przedterminowe zwolnienie lub odwołanie takiego zwolnienia — od 2.000 do 20.000 zł,
- 4) o orzeczenie przez sąd penitencjarny nadzoru ochronnego — od 2.000 do 20.000 zł,
- 5) o umieszczenie w ośrodku przystosowania społecznego przez sąd penitencjarny — od 2.000 do 20.000 zł,
- 6) za czynności związane z wykonywaniem kary ograniczenia wolności oraz wykonywaniem środków zabezpieczających — od 2.000 do 20.000 zł,
- 7) za prowadzenie sprawy o zatarcie skazania — od 2.000 do 20.000 zł,
- 8) za prowadzenie sprawy o ułaskawienie — od 2.000 do 25.000 zł,
- 9) za pozostałe czynności w postępowaniu wykonawczym — od 2.000 do 20.000 zł.

§ 23. W sprawach, w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień, dolicza się za każdy następny dzień rozprawy 20% opłaty.

§ 24. Za obronę kilku osób lub za reprezentowanie kilku osób należy się opłata od każdej z nich.

Rozdział 4

Wynagrodzenie adwokata w sprawach administracyjnych

§ 25. Wynagrodzenie adwokata w sprawach rozpoznawanych przez Naczelną Sąd Administracyjny:

- 1) dotyczących należności pieniężnych albo praw majątkowych, jeżeli ich wartość została określona przez organ administracji państwowej lub jeżeli jest oczywista — 100% stawek określonych w § 11,
- 2) lokalowych dotyczących lokali mieszkalnych — od 3.000 do 100.000 zł, a dotyczących lokali użytkowych — od 3.000 do 150.000 zł,
- 3) w innych sprawach — od 3.000 do 150.000 zł.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 26. W sprawach będących w toku przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się aż do ich zakończenia w danej instancji dotychczasowe przepisy.

§ 27. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 lipca 1988 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w postępowaniu przed organami wymiaru sprawiedliwości (Dz. U. Nr 25, poz. 180).

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *A. Bentkowski*

344

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 25 września 1989 r.

w sprawie bezpłatnego wydawania z aptek otwartych leków przeciwnowotworowych.

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2, z 1955 r. Nr 11, poz. 67 oraz z 1989 r. Nr 29, poz. 154 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. Chorzy na choroby nowotworowe otrzymują bez-

płatnie leki przeciwnowotworowe zamieszczone w Urzędowym spisie leków lub sprowadzane w drodze importu docelowego, z przeznaczeniem do leczenia tych chorób.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: w z. *A. Wojtczak*

345

OBWIESZCZENIE PREZESA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 30 września 1989 r.

o utracie mocy obowiązującej niektórych przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 22, poz. 98, z 1987 r. Nr 21, poz. 123 i z 1989 r. Nr 34, poz. 178), w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 maja 1989 r. sygn. akt Kw 1/89, ogłaszam utratę z dniem 27 września 1989 r. mocy obowiązującej przepisu § 8 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów

z dnia 30 stycznia 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych (Dz. U. Nr 2, poz. 14).

Obwieszczenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego: *A. Klafkowski*

Wydawca: Urząd Rady Ministrów.

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.